

Ændringerne skyldes den ændrede paragrafnummering samt en tilpasning til det særlige grønlandske registreringssystem for ægtepagter.

Til nr. 18

Bestemmelsen er udformet med henblik på eventuelt at sætte den nordiske ægteskabskonvention i kraft for Grønland ved kgl. anordning. På denne baggrund foreslås § 63, stk. 3, udformet, således at den tilpasses det særlige grønlandske registreringssystem for ægtepagter.

Til nr. 19

Den danske lovs ikrafttrædelsesbestemmelser og overgangsbestemmelser foreslås udeladt. Der henvises i stedet til overgangsbestemmelserne i § 3.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 1993.

Til stk. 2

Retvirkningslovens område er det sidste, inden for hvilket bestemmelserne i §§ 40-42 i lov nr. 134 af 18. april 1925 har betydning. Derfor foreslås disse bestemmelser ophævet ved lovens ikrafttræden.

Til § 3

Til stk. 1-2

Det foreslås, at lovens bestemmelser også skal anvendes overfor ægtefæller, der har indgået ægteskab inden lovens ikrafttræden.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der eksisterer tidligere oprettede gyldige ægtepagter, der ikke er registreret. Det foreslås derfor, at sådanne ægtepagter fortsat skal være gyldige, hvis de i øvrigt er i overensstemmelse med lovens forskrifter.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver retningslinier for fortolkningen af bestemmelser om særeje i testamenter, der er oprettet før lovens ikrafttræden.

Hvis tredjemand fremover træffer bestemmelse om, at en gave eller arv skal være særeje, er udgangspunktet for fortolkningen, at der alene sigtes til skilsmissesæreje.

Ægtepagter, der oprettes efter lovens ikrafttræden, og som efter ordlyden alene fastsætter, at der skal være særeje, vil som udgangspunkt blive fortolket således, at der alene er tale om skilsmissesæreje. Derimod anses tidligere oprettede ægtepagter at omhandle fuldstændigt særeje.